

[Hans Jørgen Jensen]

se forslaget økonomiske værdi nævner jeg eksemplet med en årsindtægt på 100.000 kr. Efter forslaget skal halvdelen af årsindtægten fradrages studiegælden, hvilket giver 50.000 kr. Studiegælden var på 150.000 kr., og beregningsgrundlaget for rentetilskuddet bliver altså 100.000 kr. Ifølge det nævnte skøn over ansøgere og det beløb, der er til rådighed, vil der kunne ydes 10 pct. rentetilskud, hvilket altså i det aktuelle tilfælde vil sige 10.000 kr. pr. år.

Der er altså tale om et bevillingssystem, som tager individuelle hensyn. Der er fastsat en nedre grænse for rentetilskud, svarende til understøttelsessatsens maksimumsbeløb efter § 47 i arbejdsløshedsforsikringsloven. Tilskuddene er hjælp til selvhjælp, idet det forudsættes, at låntagerne selv betaler den øvrige del af rentebyrden og det aftalte afdrag.

Statens Uddannelsesstøtte og Hypotekbanken skal administrere loven med hver sit afgrænsede område.

Sluttelig skal anføres, at gældssaneringen også tager sigte på låntagere, der er bosat på Færøerne og i Grønland samt i andre lande, men dog med særlige bestemmelser.

Alt i alt må vi sige, at ministeren har haft en heldig hånd med det fremsatte forslag, ikke mindst når vi tager i betragtning, at vi jo desværre har begrænsede midler til rådighed.

Socialdemokratiet kan anbefale forslaget til vedtagelse, og at arbejdet må gå hurtigt, således at – tror jeg godt jeg tør sige i gåseøjne – »den lille reform«, når vi tager uddannelsesstøtten med, kan komme i gang med at virke til gavn for de mange medborgere, der har store studiegældsforpligtelser.

Eva Møller (KF):

Ministeren bemærker i sin skriftlige fremsættelse til forslaget, at hun meget beklager den sene fremsættelse af lovforslaget. Det vil jeg også meget gerne beklage, idet jeg frygter, at vi nu ikke får en tilstrækkelig grundig udvalgsbehandling.

Jeg ved, at regeringen og socialdemokratiet sandsynligvis til dette vil sige: ja men vi får da svar på alle de spørgsmål, der stilles i udvalget. Det er jeg heller ikke i tvivl om at vi også vil få denne gang, men vi kunne måske godt mangle noget tid til at tænke og til at overveje de svar, vi har fået. Dette så me-

get desto mere som ministeren også i sin skriftlige fremsættelse til lovforslaget siger, at de økonomiske konsekvensberegninger viser sig stadig ikke at være fyldestgørende. Også dette beklager jeg meget. Jeg synes, det ville være rarest, hvis vi skulle tage stilling til et lovforslag, hvis konsekvenser var kendt i alle detaljer. I det foreliggende forslag kan vi konstatere at de økonomiske konsekvenser er fuldt ud kendt fra statens side, men desværre ikke fuldt ud for de færdiguddannede, der bliver berettigede til at få støtte efter forslaget. Jeg synes, det havde været en stor fordel, hvis det hele var kendt. Men jeg er forstående over for, at ministeren har problemer. Det har vi vidst længe, idet forslaget har været bebudet længe. Det er altså først blevet muligt at fremsætte det nu.

Jeg ved, at rentebyrden og afdragsbyrden for en lang række færdiguddannede er meget tyngende. Det er den dels på grund af den høje rente, der jo er fælles for os alle i samfundet, dels på grund af de dårlige beskæftigelsesmuligheder, der desværre også er for en række færdiguddannede med en høj uddannelse. Disse to forhold er de pågældende ikke selv skyld i, det er vel nærmest en del af regeringens synderegister, og da vi derfor ikke mener, det er rimeligt, at det skal lægges de færdiguddannede til last, er vi trods alt positivt stemt over for forslaget.

Jeg vil dog godt bemærke, at der i forslaget står, at gældssaneringen skal betragtes som en hjælp til selvhjælp – et punkt, som den socialdemokratiske ordfører var meget begejstret for. Jeg skal i den forbindelse ikke undlade at gøre opmærksom på, at de færdiguddannede, som i deres studietid har taget erhvervsarbejde for at finansiere deres studier eller for at finansiere en væsentlig del af deres studier, altså nu kan opleve, at de afsavn og det ekstraarbejde, som de dengang påtog sig, får de ikke godskrevet. Jeg er vidende om, at en stor gældsbyrde naturligvis aldrig er rar eller behagelig for nogen, men jeg finder alligevel, at det er udtryk for et forkert princip, at den, der søger at klare sig selv, skal behandles ringere end den, der ikke prøver på det.

Lovforslaget er som sagt fremsat sent, men jeg håber alligevel på, at vi i et positivt udvalgsarbejde kan få dels en belysning af de økonomiske konsekvensberegninger, som ministeren har ladet foretage, dels en belys-